

Деница Минчева

Не умея, не мога, но
вярвам...

Не умея, не мога, но вярвам,
че ти ще успееш сама
да откриеш над всичко цвета
на изгряващ живот.

Преобръщат ме бавно вълните,
а ти се промъкваш отвъд.
Изоставено щастие вплита
във душите ни сън.

Ти си утринна птица запяла.
По очите гадаеш света,
за да върнеш при всеки цвета
на изгряващ живот.

КРАЙ

© Деница Минчева

Източник: <http://denitsamincheva.blogspot.com/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11871>]